

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

zo 16. decembra 2004 *

Vo veci T-410/03,

Hoechst AG, so sídlom vo Frankfurte nad Mohanom (Nemecko), v zastúpení:
M. Klusmann, M. Rüba, advokáti, a V. Turner, solicitor,

žalobkyňa,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: W. Mölls, O. Beynet
a K. Mojzesowicz, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Böhlke,
advokát, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

* Jazyk konania: nemčina.

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K (2003) 3426, konečné znenie, z 1. októbra 2003, ktoré sa týka konania podľa článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/E-1/37.370 — Sorbáty), v časti, ktorá sa týka žalobkyne, alebo prípadne na primerané zníženie výšky pokuty uloženej žalobkyni,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (piata komora)

v zložení: predseda komory M. Vilaras, sudcovia F. Dehousse a D. Šváby,

tajomník: H. Jung,

vydal toto

Uznesenie

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Vo svojom rozhodnutí K (2003) 3426, konečné znenie, z 1. októbra 2003 (vec COMP/E-1/37.370 — Sorbáty) (ďalej len „rozhodnutie“) Komisia vyhlásila, že niekoľko podnikov porušilo článok 81 ods. 1 ES a článok 53 Dohody o európskom hospodárskom priestore (EHP) tým, že sa zúčastnili na karteli na trhu sorbátov. K týmto podnikom patrili najmä Hoechst AG (ďalej len „Hoechst“) a Chisso Corporation (ďalej len „Chisso“) so sídlom v Tokiu (Japonsko).

- 2 Na tomto základe sa Komisia rozhodla uložiť predmetným podnikom pokuty. Pri určovaní výšky týchto pokút Komisia použila usmernenia k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 [UO] (Ú. v. ES C 9, 1998, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171) a jej oznámenie o neuložení alebo o znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 207, 1996, s. 4).
- 3 Za svoju účasť na karteli bola spoločnosti Hoechst uložená pokuta vo výške 99 miliónov eur [článok 3 písm. b) rozhodnutia]. Táto pokuta odrážala najmä vedúce postavenie v karteli, ktoré mala spoločnosť Hoechst spolu so spoločnosťou Daicel, so sídlom v Tokiu (Japonsko) (odôvodnenia č. 363 až 375 rozhodnutia). Výška pokuty bola spoločnosti Hoechst napriek tomu znížená o 50 %, a to z dôvodu spolupráce pri vyšetrovaní (odôvodnenia č. 455 až 466 rozhodnutia).
- 4 Pokiaľ ide o spoločnosť Chisso, Komisia bola toho názoru, že bola prvou, ktorá v priebehu vyšetrovania poskytla rozhodujúce dôkazy. Z týchto dôvodov jej bola poskytnuté úplné oslobodenie a nebola jej uložená žiadna pokuta (odôvodnenia č. 439 až 447 rozhodnutia).

Konanie

- 5 Spoločnosť Hoechst podala 18. decembra 2003 do kancelárie Súdu prvého stupňa žalobu o neplatnosť rozhodnutia v časti, ktorá sa jej týka, alebo subsidiárne o primerané zníženie výšky pokuty, ktorá jej bola uložená.

- 6 Dňa 26. apríla 2004 podala spoločnosť Chisso návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie.
- 7 V podaní podanom do kancelárie Súdu prvého stupňa 1. júna 2004 Komisia uviedla, že proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania nemá pripomienky.
- 8 Listom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 15. júna 2004 spoločnosť Hoechst navrhla, aby Súd prvého stupňa návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania zamietol a zaviazal spoločnosť Chisso na náhradu trov konania.
- 9 V súlade s článkom 116 ods. 1 tretím pododsekom Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa predseda piatej komory predložil predmetný návrh na rozhodnutie piatej komore.

Právny stav

Tvrdenia účastníkov konania

- 10 Spoločnosť Chisso predovšetkým zdôrazňuje, že žaloba v konaní vo veci samej smeruje k zrušeniu rozhodnutia, ktorého adresátom je špeciálne ona. Spoločnosť Chisso v tomto zmysle tvrdí, že dobrovoľne informovala Komisiu o existencii kartelu na trhu sorbátov a poskytla jej k tomu rozhodujúce dôkazy. Táto okolnosť sama osebe preukazuje dostatočný záujem.

- 11 Spoločnosť Chisso poukazuje okrem toho na skutočnosť, že je priamo dotknutá tvrdením spoločnosti Hoechst, podľa ktorého sa Komisia dopustila omylu, keď ju nepovažovala za prvý podnik, ktorý spolupracoval. Spoločnosť Chisso v tejto súvislosti uvádza mnoho skutočností, na základe ktorých ju Komisia správne považovala za podnik, ktorý ako prvý spolupracoval. V dôsledku toho, ak by Súd prvého stupňa súhlasil s tvrdeniami spoločnosti Hoechst, spoločnosť Chisso by viac nespĺňala podmienky nutné na poskytnutie úplného oslobodenia a na zníženie pokuty.

- 12 Pokiaľ ide o spoločnosť Hoechst, tá tvrdí, že spoločnosť Chisso nie je adresátom voči nej vydaného rozhodnutia, ktoré samotné je predmetom prejednávanej žaloby. Spoločnosť Hoechst tvrdí, že aj keby bolo vydané rozhodnutie adresované spoločnosti Chisso a jej, Chisso nemá oprávnený záujem vstúpiť do konania ako vedľajší účastník. Spoločnosť Hoechst v tomto ohľade zdôrazňuje, že ak by bola v danej žalobe úspešná, zmena článku 3 písm. b) rozhodnutia by nijakým spôsobom nezmenila ostatné ustanovenia rozhodnutia vrátane tých, ktoré sa týkajú spoločnosti Chisso. Spoločnosť Hoechst rovnako tvrdí, osobitne so zreteľom na uznesenie Súdu prvého stupňa z 25. februára 2003 (BASF/Komisia, T-15/02, Zb. s. II-213), že zásada *ne bis in idem* zakazuje Komisii urobiť nové meritórne určenie porušenia, ktoré je predmetom rozhodnutia. V každom prípade, aj keby bola Komisia schopná zmeniť rozhodnutie týkajúce sa osobitne spoločnosti Chisso, záujem neskôr menovanej na zabránení takéhoto nového určenia by nebol priamy a skutočný, ale iba nepriamy a potenciálny.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 13 Podľa článku 40 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora, ktorý sa na základe článku 53 prvého odseku tohto štatútu uplatní na konania pred Súdom prvého stupňa, môže akákoľvek iná osoba, ktorá preukáže oprávnený záujem na rozhodnutí danej veci, s výnimkou sporov medzi členskými štátmi, medzi orgánmi Spoločenstiev alebo medzi členskými štátmi a orgánmi Spoločenstiev, vstúpiť do konania ako vedľajší účastník.

- 14 Podľa ustálenej judikatúry sa pojem oprávnený záujem na rozhodnutí veci v zmysle tohto ustanovenia musí definovať vzhľadom na samotný predmet daného sporu a je potrebné ho chápať ako priamy a skutočný záujem na tom, ako sa o samotných žalobných návrhoch rozhodne, a nie ako záujem vo vzťahu k predloženým žalobným dôvodom alebo tvrdeniam. „Rozhodnutie“ veci sa má totiž chápať ako konečné rozhodnutie, o ktorého vydanie účastníci konania žiadajú, ako by bolo vyjadrené vo výroku rozsudku. Osobitne je potrebné zistiť, či sa napadnutý akt priamo dotýka vedľajšieho účastníka konania a či jeho záujem na rozhodnutí veci je nepochybný. Podľa ustálenej judikatúry je takisto potrebné rozlišovať medzi osobami, ktoré podali návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania, preukazujúcimi priamy záujem na rozhodnutí o určitom akte, ktorého zrušenie sa žiada, a tými, ktorí len vďaka podobnostiam medzi ich situáciami a situáciami niektorého z účastníkov konania preukážu iba nepriamy záujem na rozhodnutí veci (uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 17. júna 1997, *National Power a PowerGen*, C-151/97 P(I) a C-157/97 P(I), Zb. s. I-3491, body 51 až 53 a 57; uznesenie BASF/Komisia, už citované v bode 12 vyššie, body 26 a 27, a uznesenie Súdu prvého stupňa zo 4. februára 2004, *Ulestraten, Schimmert en Hulsberg a i./Komisia*, T-14/00, Zb. s. II-497, body 11 a 12).
- 15 V danom prípade je potrebné predovšetkým poznamenať, že spoločnosť Hoechst svojimi návrhmi „navrhuje, aby Súd prvého stupňa... 1. zrušil [rozhodnutie] v časti, ktorá sa [jej] týka;... 2. subsidiárne primerane znížil výšku pokuty uloženej... v [rozhodnutí]“.
- 16 Po druhé je potrebné zdôrazniť, že hoci je rozhodnutie vyhotovené vo forme jediného rozhodnutia, musí sa považovať za súbor samostatných rozhodnutí, ktorými sa stanovili porušenia proti podnikom, ktoré sú adresátmi rozhodnutia, a tam, kde je to primerané, sa stanovili pokuty; okrem toho je toto určenie doložené znením výroku rozhodnutia a osobitne článkami 1 a 3 (pozri v tomto zmysle uznesenie BASF/Komisia, už citované v bode 12 vyššie, bod 31 a v ňom citovaná judikatúra).
- 17 Po tretie je potrebné pripomenúť, že vzhľadom na to, že súd Spoločenstva, príslušný pre rozhodovanie o žalobe o neplatnosť, nesmie rozhodovať *ultra petita*, rozsah

vyhláseného zrušenia nesmie ísť nad rámec toho, čoho sa žalobca domáha. Preto ak sa jeden z adresátov rozhodnutia rozhodne podať žalobu o neplatnosť, má sa súd Spoločenstva zaoberať iba tými časťami rozhodnutia, ktoré sa týkajú tohto adresáta. Na druhej strane, časti rozhodnutia, ktoré sú ponechané bez námietok a ktoré sa týkajú ostatných adresátov, netvoria predmet sporu, ktorým sa má súd Spoločenstva zaoberať (rozsudky Súdneho dvora zo 14. septembra 1999, Komisia/AssiDomän Kraft Products a i., C-310/97 P, Zb. s. I-5363, body 52 a 53, a z 15. februára 2001, Nachi Europe, C-239/99, Zb. s. I-1197, body 24 a 25).

- 18 Nakoniec je potrebné uviesť, že hoci sa záväznosť zrušovaného rozsudku súdu Spoločenstva týka ako jeho výroku, tak aj odôvodnení, ktoré sú jeho nevyhnutným podkladom, nemôže to mať za následok neplatnosť aktu, ktorý nebol namietaný pred súdom Spoločenstva a ktorý má byť z rovnakého dôvodu protiprávny. Za daných okolností odôvodnenie, ktoré vytyčuje presné dôvody protiprávnosti určenej súdom Spoločenstva, má za cieľ iba určiť presný význam toho, čo bolo rozhodnuté vo výroku. Záväznosť odôvodnenia zrušovaného rozsudku sa nemôže uplatňovať na postavenie osôb, ktoré neboli účastníkmi konaní a pre ktoré preto rozsudok nemôže určovať čokoľvek iné (rozsudok Komisia/AssiDomän Kraft Products a i., už citovaný v bode 17 vyššie, body 54 a 55).
- 19 Za daných okolností by rozsudkom Súdu prvého stupňa, ktorým by bolo zrušené rozhodnutie v časti týkajúcej sa spoločnosti Hoechst alebo ktorým by bola zmenená výška jej uloženej pokuty, neboli dotknuté tie ustanovenia rozhodnutia, ktoré sa týkajú spoločnosti Chisso.
- 20 Spoločnosť Chisso má preto záujem na tom, aby boli návrhy predložené spoločnosťou Hoechst v konaní vo veci samej zamietnuté len do tej miery, pokiaľ by vyššie spomenuté zrušenie alebo zmena, ktoré by spochybnili platnosť záverov alebo určení, ktoré sa jej týkajú a ktoré sú uvedené v rozhodnutí, mohli priviesť Komisiu k tomu, aby obmedzila oslobodenie, ktorá jej bolo poskytnuté.

- 21 Aj za predpokladu však, že by Komisia zmenila ustanovenia rozhodnutia udeľujúce oslobodenie spoločnosti Chisso, záujem uvedený v bode 20 vyššie by nebol v zmysle judikatúry priamy a skutočný, ale nepriamy a potenciálny. Navyše za takejto hypotézy by spoločnosť Chisso mohla stále predložiť svoje tvrdenia v rámci žaloby o neplatnosť, ktorú by mohla proti takémuto nepriaznivému rozhodnutiu Komisie podať na Súd prvého stupňa (pozri v tomto zmysle uznesenie BASF/Komisia, už citované v bode 12 vyššie, bod 37).
- 22 Na základe všetkých týchto úvah je potrebné dospieť k záveru, že záujem spoločnosti Chisso nemožno považovať za priamy a skutočný záujem na rozhodnutí veci, tak ako je uvedený v článku 40 druhom odseku Štatútu Súdneho dvora. Jej návrh na vstup do konania ako vedľajší účastník musí byť preto zamietnutý.

O trovách

- 23 Podľa článku 87 ods. 1 rokovacieho poriadku o trovách konania rozhoduje Súd prvého stupňa v rozsudku alebo v uznesení, ktorým sa konanie končí. Vzhľadom na to, že týmto uznesením sa konanie končí vo vzťahu k spoločnosti Chisso, je potrebné rozhodnúť o trovách konania, ktoré jej vznikli v súvislosti s podaním návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania.
- 24 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže spoločnosť Chisso nemala vo veci úspech, je potrebné zaviazat ju na náhradu vlastných trov konania, ako aj trov konania spoločnosti Hoechst súvisiacich s konaním o návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania v súlade s návrhom, ktorý v tomto zmysle podala spoločnosť Hoechst. Vzhľadom na to, že Komisia nepodala návrh na náhradu trov konania, znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

nariadil:

- 1) **Návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania sa zamieta.**

- 2) **Spoločnosť Chisso je povinná nahradiť trovy konania vzniknuté spoločnosti Hoechst v súvislosti s konaním o návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ako aj svoje vlastné trovy konania.**

- 3) **Komisia znáša svoje vlastné trovy, ktoré jej vznikli v súvislosti s konaním o návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania.**

V Luxemburgu 16. decembra 2004

Tajomník

H. Jung

Predseda komory

M. Vilaras